

Reformációi Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség kiadványa belső használatra
2023 – 4. évfolyam, 3. szám

Fotó: Somogyi György

Vargha Gyuláné: A Te kezében

Mily boldogok, kik benned bízva tudják,
hogy minden a Te szent kezébe' van.
Te szabta meg a csillagoknak útját,
s a lágy szellőét is, mely elsuhan.

Ha úgy akarnád, minden romba dőlne,
de megvéded a gyöngé nádat is.
Kezed benyúl a múltba és jövőbe,
kevélynek ostor, gyöngének pajzs.

Kezedben tartod elmúlандó élted
s azt is, mi bennem mindörökre él.
Te munkád az, hogy hű öledbe tértem,
s szívem most már benned hisz és remél.

Kezedben tartod mind, mi nékem drága:
családomat, hazát és nemzetet.
S míg hozzád száll fel ajkam hó imája,
megtartod őket, s megvédelmezed.

Mily jó pihenni ebben a tudatban,
gyermekként járni földi utamat,
és megnyugodni bízó hittel abban:
minden te szent kezében van, s marad.

Ajánló

Reformációi gondolatok.....	2
Imádság reformáció ünnepén.....	3
Hálaadónap gyülekezetünkben.....	4
Konfirmáció pünkösdi ünnepén.....	5
Presbiter- és főgondnok választás.....	6
400 éve hunyt el Milotai Nyilas István.....	8
Bőjte Csaba látogatása gyülekezetünkben.....	9
Idősek köszöntése.....	10
Kiss Sándorra emlékeztünk.....	11
Az Úr csodásan működik.....	12
Főgondnoki beszámoló.....	14
„Debrecenbe kéne menni...”.....	16
Házaspárok köszöntése.....	17
„Petőfi nyomában” gyülekezeti kirándulás.....	18
Beszámoló táborainkról.....	20
Gyermekoldal.....	22
Anyakönyvi hírek.....	23
Felhívás rajzpályázatra.....	24

„Ha az Isten velünk, kicsoda ellenünk?”
(Róm 8,31)

A Szabadszállási Református
Egyházközség Presbitériumának
nevében áldott újbóli hálaadást
és reformációi ünneplést
kívánunk minden kedves olvasónak:

*Pálkásné Balogi Beáta és
Pálkás Gyula lelkipásztorok,
Holczmann Mihály főgondnok.*

Reformációi gondolatok

„Vegyétek fel mindenképpen a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát.” (Ef 6,16)

Pál apostol fogságból írja a levelét a hitükben erős efézusiaknak. Azoknak a gyülekezettagnak, akiknek úgy kellett hitüket megőrizni, hogy közben mindenféle tévtanítások, keresztyénellenes hangok és üldöztetések szorongatják őket. A fogságban az apostolt egy katona őrizte, akire rápillant Pál, és eszébe jut: ilyen a Krisztust követő ember élete. Fegyelmet és higgadtan teszi a dolgát, követi Krisztus parancsát, alázatos a feljebbvalójával, azaz Krisztussal szemben.

Ezután leírja a katona felszerelésére tekintve a lelki fegyverzetet: megigazulás páncélja, igazságszeretet öve, békesség hirdetésének saruja, üdvösség sisakja, és a hitnek pajzsa.

Szeretem ez utóbbi hasonlatot. A katona számára a pajzs egy védekező fegyver, hogy a felé irányuló kardcsapások és nyílvesszők ne tudjanak kárt tenni benne. A hit egy erős pajzs. Pajzsa a megtért léleknek, a keresztyén családnak, a tisztességesen, erkölcsösen és istenfélelemben boldogulni akaró embernek.

„Istennek minden szava színigaz, pajzsa ő a hozzá menekülőnek” (Péld 30,5) – mondja az ószövetségi ember is, aki megtapasztalta, hogy az Istenbe vetett őszinte hit védelmet jelent. Védelmet jelent nem csupán az egyénnek, hanem a közösségnek is, mely lehet akár a család, akár egy nemzet.

Ezzel elérkeztünk egy nagyon fontos gondolathoz. Pajzsa lehet-e a keresztyén hit a keresztyén nemzeteknek és a keresztyén Európának? A keresztyén társadalom egyik legnagyobb kérdése az, hogy mi lesz Európával, mi lesz az európai keresztyéniséggel? Mi lesz az 1000 éves magyarsággal, hazánkkal? Mert a gonosznak tüzes nyila számos embert, családot, közösséget megsebez és pusztít. És a gonosz ma már nem is fegyverekkel támad. Ahogyan Pál is írja korábban az Efézusi levélben: „Mert a mi harcunk nem test és vér ellen folyik, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak.” (Ef 6,12) Azaz nem emberi erővel és hatalommal áll szemben az ember, hanem olyan hatalmas gonosszággal, amely ellen nem emberi eszközzel kell harcolni.

Mi csupán elkeseredett életeket, nyomasztó híreket, vagy migránsáradatot látunk. Látjuk, hogy van valami rossz a mai világban és emberi vélekedésünk alapján a diagnózisunkra adunk egy primitív emberi választ.

Választ, mely arról szól, hogyan kezeljük a mai problémákat, például a migrációt, vagy éppen a családi

anyagi gondokat, hogyan győzzük le a szenvedélybetegséget, milyen gyógyszert szedjük a lelki bajokra. De nem változik semmi.

Pál apostol azonban reformációra, azaz megújulásra hív minket. Arra tanít, hogy Krisztus ereje által, a belé vetett hittel győzedelmeskedjünk a gonosz erők felett. Azaz Istenben bízva és imádkozva, hitből fakadó cselekedetekkel őrizzük meg emberi

méltóságunkat, családi békénket, gyermekeink jövőjét, népünk egészséges életét. A hívő ember olyan helyzetbe kerül, mint az a vándor, aki felmegy egy gyönyörű hegyre, és a magasból olyan szépnek, bájosnak és meghatónak látja a tájat, a lent elterülő várost, az egész teremtséget. A hívő ember hite által megérti, hogy az ő harca nem test és vér ellen, azaz nem emberek ellen folyik, hanem az emberiséget pusztító gonosz ellen.

Ha ezt fel tudjuk fedezni magunkban, elindultunk a magunk reformációjának útján. Újra felfedezni a bibliaolvasást, és magát a Bibliát, újra felfedezni az

istentiszteletben az Istennel való beszélgetést, és az általa adott közösség erejét, újra felfedezni saját életünk értékeit, ajándékait, a múltbeli csodákat, a jövőbeli reménységet. Felfedezni Jézus Krisztust, Megváltónkat, Szabadítónkat. Ez a reformáció.

Itt, Szabadszálláson is hatalmas szükség van arra, hogy minél több család újra felvegye a hit pajzsát. Azt a pajzsot, amit elődeink olyan boldog természetességgel hagytak hátra nekünk, bízva abban, hogy képesek leszünk azzal megvédenünk magunkat. Vegyük fel a hit pajzsát mindannyian, akik egy boldog, szép, tiszta, élhető világot akarunk hátrahagyni utódainknak. Vegyük fel a hit pajzsát, amikor átvirrasztott éjszakákban a ránk zúduló, nyomasztó gondolatok nyilai támadnak minket, azért, hogy felőrljenek. Vegyük fel a hit pajzsát, hogy ne legyen kedve a gonosznak emberi formába öltött ellenséges nyilakat ránk lövöldözni. Ezzel jön majd el szívedben, az itt élők szívében a megújulás, a reformáció.

Október a reformáció hónapja. Hadd legyen ez számunkra egy áldott figyelmeztetés. Az a megújulás, amit talán elfelejtettünk az elmúlt évtizedekben, nem várthat magára. Mindannyiunknak el kell indulnunk Krisztus felé megújult lélekkel, a közösségben megélt hittel, bátorsággal, mert Isten egyáltalán nem hagyott magunkra bennünket.

Így legyen erős bennünk a hit, így vegyük fel a hit erős pajzsát, hogy ellenállhassunk a gonosz minden ránk zúduló nyilának. Ámen.

Pálkás Gyula lelkipásztor

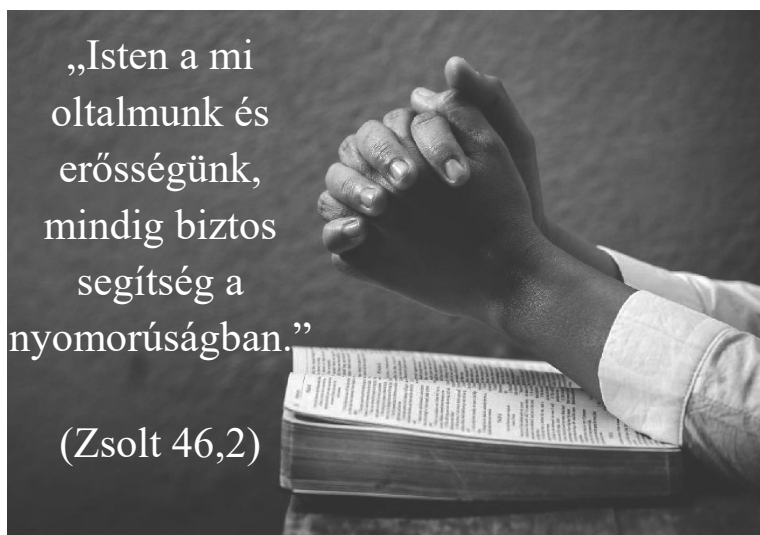
Imádság reformáció ünnepén

Hálát adok Uram a testvérekért, a gyülekezetünkért, Egyházadért. Hiszem, hogy Krisztusban választottál ki, hívtál el minket, hogy képviseljünk ebben a világban! Köszönjük, hogy a folytonosságról is Te gondoskods, hiszen minden időben voltak - hiszem, hogy lesznek is - követőid, követeid. Amikor néped eltávolodott Tőled, küldtél prédikátorokat, reformátorokat, akik alázattal a Biblia tanítását, igazságát helyezték előtérbe.

Köszönöm, hogy magyar népünket is Te támogattad, segítetted a történelem viharos tengerén. Érdemtelenül, a Te kegyelmedből maradhatott fenn ez a nemzet! Hálát adok imádkozó, hitvalló, őseink életéért, akik életükkel példát mutattak, példát mutatnak. Igéd minden helyzetben bátorít, erősít, mert „Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.” (Zsid 13,8) Változnak az idők, birodalmak jönnek és mennek, de mi Hozzád tartozunk, senki és semmi nem szakíthat el Tőled! Mennyei Atyám, köszönöm, hogy közösségem lehet Veled! Hálát adok, hogy a jelenlétedet ígеред a Téged követőknek.

Köszönöm a különös kijelentést, a Bibliát, hogy anyanyelvünkön olvashatjuk, hogy naponkénti táplálékként adod a gyermekeidnek. Dicsőítünk, Uram, azért, hogy Lelked által munkálkods bennünk, ezért lehetünk egy akaraton, növekedhetünk, épülhetünk a hitben! Pásztorolod a közösségünket, hiszen Te vagy a jó Pásztor! Szükségünk van jelenlétedre, bűnbocsánatodra, kegyelmedre, útmutatásodra, tanításodra!

Kérünk, támogass minket a harcainkban, segíts abban, hogy bátran, hűségesen megéljük a Hozzád tartozást, és taníthatóak legyünk! „Taníts akarated teljesítésére, mert te vagy Istenem!” (Zsolt 143,10) Hálával tekintek ígéreteidre, bizonyos vagyok abban, hogy a javunkat akarod, és még a nehéz helyzetekben is megláthatjuk a Te cselekvő hatalmat, dicsőségedet. Köszönöm, Uram, hogy kegyelmedből már sokszor megláthattam dicsőségedet, közelebb kerülhettem Hozzád!

Énekeljünk!

**Kihívott minden népből egy lelki népet itt,
Kit egy Úr, egy keresztség és egy hit egyesít.
Csak egy nevet magasztal, csak egy cél vonja őt,
Es egy terített asztal ad néki új erőt.**

**A világ fejedelme feltámad ellene,
Vagy hamis tudománytól gyaláztatik neve,
S míg egykor felderül majd az Úrnak hajnala,
Csak virrasztói kérdik: „Meddig az éjszaka?”**

**Sok bajban, küzdelemben meghajszolt, megvetett,
De szent megújulásért és békéért eped,
Míg látomása egykor dicsón beteljesül,
S a győzedelmes Egyház Urával egyesül.**

**A három-egy Istennel már itt a földön egy,
S az üdvözült sereggel egy nép és egy sereg.
Ó, mily áldott reménység: ha itt időnk lejár,
Te boldog szenteiddel fenn Nálad béke vár!**

(Református énekeskönyvünk 590. dicsérete)

Köszönöm, hogy Te naponként megbocsátasz, így mindig újat kezdek a Te kegyelmedből. Kérlek, naponként látsd meg velem a bűneimet, adj őszinte bűnbánatot, hogy részesülhessek a Krisztus érdemeért felkínált bocsánatban! Köszönöm, hogy az úrvacsorai közösségben emlékeztetsz, ugyanakkor erősíted a Veled, és a testvérekkel való egységünket.

Kérlek, Uram, őrizd meg a tévtanításoktól, hogy ne tévelyegjünk, hanem megmaradjunk a keskeny úton! Hálát adok a világosságért, hogy Jézus Krisztus, a világ Világossága, Ő lehet az életünk fundamentuma. Dicsőség Istennek megváltó kegyelméért! Soli Deo Gloria! Ámen.

Farkas Katalin presbiter

Kárász Izabella: Hálaadás

**Köszönjük Tenéked, Istenünk, hogy élünk!
Hogy annyi vész után Te vagy menedékünk.
Nem is lehet nagyobb boldogságunk nekünk,
Minthogy velünk járva vigyázod életünk.**

**Milyen nagy kegyelem,
hogy ily jó vagy hozzánk,
Hogy a baj idején felénk fordul orcád.
Megadod áldásod, a napi kenyerünk,
Megáldod a munkás, kerges két tenyerünk...**

**Megáldod a vetést, hogy nőjön kalászbá.
Benned veti hitét az özvegy és árva.
Benned hisz a szegény, megalázva magát,
Néked ragyogtatja az éj sok csillagát.**

**Boldogan mondjuk el és dicsérünk Téged:
Nyugodt az életünk, Lelked megbékéltet.
Miért is csüggednénk, inkább hálát adunk
Hisz Véled a rossztól csak megszabadulunk.**

**Nem jöhet oly veszély, hogy ne segíts rajtunk,
Ne is maradjon hát soha néma ajkunk.
Hirdessük szerteszét: csodás, szent reménység,
Hogyha Benned hiszünk, eloszlik a kétség.**

**Csak a hit marad meg s a szeretet éltet,
Mely nélkül sohasem láthatunk meg Téged.
Köszönjük, ó, Urunk, hogy reánk gondolva
Eljuttatsz egykoron dicső országodba!**

**Fel, fel ti boldogok, akik hisztek Benne!
Ne legyen közöttünk, ki hálás ne lenne!
Mert irgalma örök, megtartása csodás,
Zengjük mindnyájan ma a hála himnuszát!**

Hálaadónap gyülekezetünkben

„Köszönjük Tenéked, Istenünk, hogy élünk! Hogy annyi vész után Te vagy menedékünk...” - hangzott a hála szava Kárász Izabella: Hálaadás című verse által.

A 2023. május 21-i ünnepi istentiszteleten ugyanis megemlékeztünk arról, hogy az ó parókia 220, az új parókia pedig 20 éve hirdeti Isten gondviselő kegyelmét. Az istentiszteleten a keresztség sákramentumában részesült Gyovai Noel. A 3. és 4. osztályos hittanos gyermekek énekszóval, Szabó Máté és Pálkász Katinka pedig verssel zengte a hála himnuszát.

Az alkalmon velünk ünnepeltek a gyülekezet korábbi lelkipásztorai, az ígét Nt. Máté Sándor hirdette. A Szász Póla Református Énekkar énekszóban kérte Isten áldását a gyülekezetre. Az istentisztelet után a temetőkertben elhelyeztük az emlékezés koszorúját Dóry József síremlékénél, halálának 21. évfordulója alkalmából.

A hálaadónapot délután az orgona felújításáért rendezett jótékonyági koncerttel zártuk. Fellépett a Dóry József Nótakör és Citerazenekar, majd „Délutáni kamaramuzsika” következett a kecskeméti M. Bodon Pál Zeneiskola tanárainak közreműködésével. Gémes Adrienne zongorán, Pappné Gyalus Erika csellón, Miklósné Faragó Csilla fuvolán, András László pedig klarinéton játszott, a zene szárnyán éteri magasságokba repítve a nagyszámú hallgatóságot.

Mindezekért egyedül Istené a dicsőség!

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**„...adjaatok
hálát az
Istennek,
az Atyának
mindenkor
mindenért,
a mi Urunk
Jézus Krisztus
nevében.”**

(Ef 5,20)

Az emlékezés koszorújának elhelyezése
Dóry József sírján halálának 21. évfordulója alkalmából

220 éves ó, és 20 éves új parókiánk

Szabadszállás 2023.

Fotó: Jánosi Béla

Konfirmált fiataljaink

hogy maradjanak meg abban, amit megtanultak a konfirmációi előkészítő során, és hogy mindig tudják, ez a gyülekezet a lelki otthonuk. Kívánom, hogy váljon valósággá ennek a régi éneknek minden sora az ő életükben!

*Szent hitünkről vallást tettünk,
Te hallottad jó Atyánk!/:
Engedd mindig azt követnünk,
amit itt most fogadánk;
Jézus a mi vezérünk,
példája szerint élünk:
Így élünk, így jutunk végre
örök élet s üdvösségre!*

*Sorsunk boldog vagy mostoha,
ez a szent hit lesz velünk!/:
El nem felejtjük - nem - soha,
mit tanít nagy Mesterünk!
Amit Jézussal vallunk:
abban élünk és halunk!
Rád tekintünk, máshová nem:
Isten úgy áldjon meg. Ámen!*

50 éve konfirmáltak

Gyülekezetünk nevében hálás szívvel megköszönjük a konfirmandus fiatalok családjainak, hogy Isten dicsőségére új úrasztali készletet adományoztak a gyülekezetnek, mely 100 darab kis méretű kerámia kehelyből, egy nagy kehelyből és egy kenyérosztó tálcából áll. Kívánom, hogy ez az új készlet sok nemzedék számára hirdethesse Isten bűnbocsátó kegyelmét!

Ünnepi istentiszteletünkön velünk ünnepeltek az 50 évvel ezelőtt, 1973-ban konfirmált testvérek is. Isten hozta őket újra közénk, áldja meg az Úr gazdagon az ő életüket, családjukat is!

Új úrvacsorai készlet
a konfirmandusok családjainak adományaként

Konfirmáció pünkösdi ünnepén

Isten kegyelméből pünkösdi ünnepén tizenhat fiatal tett konfirmációi fogadalmat gyülekezetünkben: Áipli Gréta, Arany László, Heimpold Nóra, Kárász András, Kiss Hanna, Kovács Vivien, Lovász Réka Regina, Mezei Dávid Sándor, Ocskó Fanni Boglárka, Pálkás Emma, Samu Nóra, Sipos Anna, Sövény Sándor András, Szőke Petra, Szőke Zsófi, Verebélyi Csenge Katalin.

Hálás a szívünk értük, kívánjuk, hogy Isten áldása kísérje életüket, jövőjüket, családjukat. Kérjük Istent,

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Füle Lajos: Presbiterek

*Kinek a lelke vágyik a fényre,
Kinek kenye az Úr ígéje,
És kenyérből másnak is szel,
– az presbiter.*

*Kinek van szeme a más bajára,
Kinek van füle a más jajára,
S tennivalóit így méri fel,
– az presbiter.*

*Ki másnak vermét sohasem ássa,
Aki keresztjét nem teszi másra,
S a mások terhét így veszi fel,
– az presbiter.*

*Ki könyörögni sohase restell,
Ki úgy van ott a gyülekezetben,
Mint aki szolgál, mert van mivel
– az presbiter.*

*Kinek a templom kegyelem háza,
Otthon van benne maga s családja,
Bár mindenütt az Úrra figyel
– az presbiter.*

*Aki hitét örömmel megvallja,
Mint presbiter, még ha nem is rangja,
Mert kedves élet Isten előtt,
Ki megáldja, megszenteli őt.*

Presbiter- és főgondnok választás a gyülekezetben

„Viseljetez gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.” (ApCsel 20,28)

Egyházunkban az egyházközségi világi tisztségviselők, azaz főgondnokok, gondnokok, presbiterek megbízása 2023. december 31-én lejár. Szabadszálláson húsz presbiterünk és három pótpresbiterünk szolgálata segítette a lelkipásztorokat, és tett azért, hogy a gyülekezet életében minden szép rendben és Isten dicsőségére tudjon haladni, lelkiekben épülni, külsőségeiben szépülni.

Mi lelkipásztorok, közel négy éve egy februári vasárnapon, mint vendég-szolgálattevők találkoztunk először a jelenlegi szabadszállási presbitériummal. Máté Sándorné Magyar Emese lelkipásztor már készült nyugdíjba vonulni, ezért a levegőben ott volt az, hogy mint lehetséges utódra tekint ránk a presbitérium. Időközben Isten kegyelméből a presbitérium bizalmat szavazott nekünk, így egy hosszabb választási folyamat által 2020 augusztusának végén költöztünk Szabadszállásra. Azóta munkálkodunk közösen a gyülekezetben, megtapasztalva sok áldást, szeretetet, gondoskodást, figyelmet, türelmet, tette készséget.

Nem tagadom, hogy a több mint három év alatt hozzánk nőtt a presbitérium. Sok mindent éltünk meg együtt: a lelki épülésünket szolgáló alkalmakon kívül számos fejlesztést, programot, rendezvényt, vendégvárást, vendéglátást, vagy éppen egy meghitt beiktatást. Örültünk, amikor megvalósult egy-egy nemes célkitűzés. Gyászoltunk nemrég, amikor elment közülünk Kiss Sándor presbiterünk, gyülekezetünk korábbi gondnoka. Igyekeztünk megérteni egymást, amikor másképpen láttunk dolgokat.

Sokszor megtapasztaltuk a népi mondást, miszerint a „sok kéz, hamar kész”. Hivatalos gyűléseink kivétel nélkül szeretetteljes hangulatban, egymással türelmes párbeszédben, hitbeli döntésekben és annak elfogadásában mennek végbe mind a mai napig. Ezek, illetve a jó hangulatú „csapatépítő” alkalmak is megerősítettek minket,

lelkipásztorokat abban, hogy nem csupán szolgatársak, hanem egymás terhét hordozó közösség – és talán nem túlzás, ha így írom, hogy család - lehetünk az Úr kegyelméből.

Hálásak vagyunk a sok átélte élményért, a jó beszélgetésekért, örömekért, küzdelmekért. Hiszem, hogy érvényes közösségünkre Füle Lajos versbe szedett megállapítása: „Kinek a templom kegyelem háza, otthon van benne maga s családja, bár mindenütt az Úrra figyel – az presbiter; Aki hitét örömmel megvallja, mint presbiter, még ha nem is rangja, mert kedves élet Isten előtt, ki megáldja, megszenteli őt.”

Ebben az évben minden gyülekezetnek meg kell választania előjáróit a következő időszakra, azaz a 2024-2029. évekre. Egyházközségünkben október 15-én tartottunk meg a presbiterválasztást. Hálát adhatunk az Úrnak azért, hogy gyülekezetünkben nagyok sok olyan elhívott testvérünk viseli szíven az evangélium ügyét, aki kész azért cselekvő szolgálatot végezni. Isten kegyelméből húsz presbitert és három pótpresbitert választottunk. A választás folyamata az alábbiak szerint történt.

A 2023. augusztus 13-án tartott presbiteri gyűlésen megtörtént a Választási Bizottság megválasztása. A presbitérium által megválasztott választási bizottsági tagok: *Holczmann Mihályné, Szalainé Hajdú Ágota, Mándi Barnabás, Derecskei Brigitta*. Lelkipásztorként magam is a testület tagjává váltam. A következő három hétben gyűjtöttük össze azokat a jelölőlapokat, amelyeket gyülekezettagjaink juttattak el a Választási Bizottsághoz. A jelöltektől írásban kértünk nyilatkozatot a jelöltség elfogadásával kapcsolatban. Huszonkilenc egyháztag nyilatkozott tisztségjelöltség elfogadásáról főgondnoki, illetve presbiteri tisztségre.

A 2023. szeptember 26-án tartott presbiteri gyűlésen 18 presbiter jelenlétében döntöttünk a jelöltekről. A presbitérium 25 főben határozta meg a szavazólapon szerepeltethető jelöltek nevét, akik presbiter és pótpresbiter jelöltek voltak. A Választási Bizottság előkészítette a szavazólapok tervezetét, amelyet a presbitérium egyöntetűen elfogadott. Október 15-én tartottuk a Választói Közgyűlést. Közgyűlésünk akkor lehetett határozatképes, ha a választásra jogosultak tíz százaléka jelen van, azaz legalább hatvanhárom fő eljön szavazni.

Az Egyházközség választói joggal rendelkező, Közgyűlésen megjelent tagjainak létszámát a Választási Bizottság megállapította, az eredményről Holczmann Mihályné választási bizottsági tag tett jelentést az alábbiak szerint: Választói névjegyzékben szereplők létszáma: 623 fő.

Jelenlévő választásra jogosultak száma: 95 fő, így a közgyűlés határozatképes volt. Miután minden választó leadta szavazatát, a Választási Bizottság a lezárt urnával az irodába vonult, ahol megállapította a szavazás eredményét a következők szerint. Szavazati jogával élt: 95 fő. Érvényes szavazatot leadott: 92 fő. Érvénytelen szavazatot leadott 3 fő.

A 2023-2029. évi ciklusra
megválasztott tisztségviselők:

Főgondnok:
Holczmann Mihály

Presbiter:
Bartalos Györgyi
Csősz Jenő
Deliné Gurmai Zsuzsanna Ágnes
Farkas Katalin
Ferenczy József
G. Kovács Sándor
Gáspár Ferenc
Hajdú Kálmán Lászlóné
Holczmann Mihály
Janovics-Paál Gábor
Janovicsné Paál Ilona
Kiss Katalin
Kiss Imréné
Kristófné Kárász Katalin
Oszlánszkiné Szabó Hajnalka
Siposné Kiss Eszter
Süveges-Holczmann Andrea
Szalontainé Lukácsi Lídia
Szolnoki Attila
Szűcs Attila

Pótpresbiter:
Boczkáné Mankovics Irén
Kovács Kálmán
Seres Imre Ifj.

**„Legyen velünk
Istenünknek,
az Úrnak
jóindulata!
Kezeink
munkáját tedd
maradandóvá,
kezeink
munkáját tedd
maradandóvá!”**

(Zsolt 90,17)

A választás eredményét annak megállapítása után a jelenlévőknek kihirdettük, illetve az Egyházközség hirdetőtáblájára kihelyeztük. A választással kapcsolatban óvás, bejelentés, panasz nem érkezett. A választás eredménye 2023. október 20-án jogerőre emelkedett. Megválasztott tisztségviselőinkre, szolgálatukra, családjukra Isten gazdag áldását kívánjuk. Egyúttal kérjük őket az ige szavával: „*Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek, hogy legeltessétek az Isten egyházát, amelyet tulajdon vérével szerzett.*”

Pálincás Gyula lelkipásztor

Imádság a presbiterekért

Áldjuk a Te bölcsességedet Urunk Istenünk, hogy anyaszentegyházunk terhet és gondját mindnyájunknak vállára helyezted. Dicsőítünk azért, hogy kiválasztottad közöttünk is, akik előttünk járjanak. Könyörgök most a gyülekezet presbitereiért, világi vezetőiért. Adj a gyülekezetnek bölcsességet és világos látást, amikor választja a presbitereket. Ne hívjon el olyanokat, akiknek ez a tisztségadás nem szolgálat. Ne felejtse el azokat, akiket Te hívtál és készítettél el.

Áldd meg a presbiterek munkáját az anyaszentegyházban. Késztesd őket arra, hogy vasárnaponként elsőként telepedjenek le a Te Igéd körül. Legyen gyümölcsöző az életükben az igehirdetés. Mutass rájuk Atyám, mint a keresztyén élet mintáira. Visszavonás és emberi indulatok legyenek távol tanácskozásaikból. Szent Fiad előtt meghajolva, mint az Ő szolgálói és követői végezzék munkájukat. Álljanak a lelkipásztor mellé, mint áldott szeretet-közösség, mint Általad rendelt munkatársak. Szent Igéd boldog kényszerítésével járjanak a gyülekezetben, mint pásztorok, akik a Szentlélek által vigyáznak az egész nyájra. Legyen öröm a szolgálat számukra, nőjön a hitük a teher alatt, amit rájuk helyezel. Erősödjék bizonyosságtételük, zengjen az életük Terólad. Áldd meg családi otthonukat, legyen az a Te templomod, lakozz az ő szeretteikkel. Legyen tanúbizonyság az életük mellett szeretteik serege. Álljon a családi otthonuk, mint a hegyen épített város, Szent Fiad ábrázoltassék ki benne. Mint anyaszentegyházad beépített oszlopaira, ird föl a neved rájuk. Bennük és általuk újítsd meg nemzedékről nemzedékre anyaszentegyházunkat. A Krisztusért. Amen.

Milotai Nyilas István domborműve a milotai templom falán

Négyszáz éve hunyt el a híres református ágenda szerzője, Milotai Nyilas István

A Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye lelkészi tanulmányi kirándulása 2022 szeptemberében Szatmárba irányult, Pálinkás Gyula és Pálinkásné Balogi Beáta lelképásztorok értő és szíves kalauzolásával. Milota községben az egyházmegye emlékkoszorúja került Milotai Nyilas István lelképásztor emlékkoszlopához. De miért is koszorúzza a hálás utókor az ő szobrát, miért jelentős alakja ő egyházunk hősi múltjának?

Hivatalos életrajza sűrű, tömör. A községben, Milotán (Szatmár vm.) született 1571-ben. Gyulafehérvárott hunyt el, 1623-ban. Református lelkész, aki Debrecenben, majd Heidelbergben végezte tanulmányait. 1611-től a Szatmári Egyházmegye esperese, 1614-től a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke. 1618 júniusában Bethlen Gábor fejedelem maga mellé vette egyik prédikátoraként, ezért addigi egyházi tisztségeiről lemondott. (Zoványi Jenő: Magyarországi protestáns egyháztörténeti lexikon, szerk.: Ladányi S., Bp., 1977.)

Írásaiban a kálvini református tanításokat védelmezte a katolikus hittérítővel, Pázmány Péter esztergomi érsekkel, valamint az unitáriusokkal szemben is. Érdekesség, hogy özvegyét: Szegedi Bátsi Katát, Geleji Katona István, ugyancsak jeles emlékeztető lelkész (1589-1649) vette feleségül.

Emlékeztetének jelentősége ma, négyszáz év múltán, írásai súlyában van. Márai Sándor író szavaival mondhatnánk szépen: „És az írásban

hiszek, mert az írásnak hatalma van a végzet és az idő fölött. Amit csinálsz, amire vágyol, amit szeretsz, amit beszélsz, minden elmúlik. ... Elmúlnak az izgalmak, az elkövetett cselekedetek nyomát porral fújja be az idő. De az írás megmarad.”

Annyiban az elsők közé tartozik Milotai Nyilas István, hogy a kutatók szerint az elsők között Ágendának nevezte művét; s a könyve címlapján is ekként jelenik meg. Több kiadást is megért, tehát széles körben elfogadott és alkalmazott Ágendája nemcsak a keresztség, az úrvacsora, a házasságkötés szertartásrendje, hanem korának illusztrálása is: vizsgálja a bábák általi keresztelés igei alapját, de ír a „halálra sentetiáztatott [kínvallatáson átesett, KT] ember vígasztalásának módgyáról” is. Kitért arra is, miért nem szabad egy feleségnél többet venni. Külön fejezetben, hat ok köré gyűjtötte a „házasoknak egymástól való elválásoknak” eseteit, s kimondja, mikor nem választhatja el az egyház a házasfeleket egymástól.

A digitalizáció jó oldala, hogy hősünk nagy teológiai műveit magyar nyelven könnyen olvashatjuk a világhálón. Közel eredetiben, azaz korabeli kiadásait a Régi Magyar Könyvtár sorozatban, amelyben az 1711 előtt megjelent magyar vonatkozású művek könyvészeti leírása található, s amely megtalálható, díjtalanul olvasható, letölthető a www.library.hungaricana.hu-n. Ezek címei, most itt a mai írásmódhoz közelítve, de meghagyva eredeti zamatát: *-Az mennyei tudomány szerint való Irtovány [irtvány, KT], melyből az veszedelmes tévelygéseknek, és hamis vélekedéseknek kárhuzatos, tövisses Bokrai, az Istennek szent Igéje által ki irtogattatnak, és az Igazságnak üdvösség termő ágazati [ágai, KT] erős beoltattatásokkal helyben hagyattnak, az Istennek dicsőségére és az Anyaszentegyháznak üdvösséges tanúságára íratott, Milotai István által Debrecenben, 1617.*

-Sz[ent]. Davidnak huszadik Soltáranak rövid prédikációk szerint való magyarázattya, mellyben mind az Istenfélő igaz jó Fejedelmeknek, mind az keresztyén községnek [közösségnek, KT] tiszték [tisztségük] megábrázoltatik és elejükbe adatik. Az Istennek dicsőségére és az együgyű híveknek épületekre [épülésükre, KT] íratott és kibocsátott az felséges Bethlen Gábornak Magyar és Erdély Országának Istenfélő keresztyén Fejedelmének fő Prédikátora, Melotai Nyilas István által. Kassa, 1620.

-Ágenda, az az Anyaszentegyházbeli szolgálat szerint való Cselekedet, melyben az Új Testamentomnak két Sacramentomának, az Szent Keresztségnek és az Úr Vacsorájának kiszolgáltatásának és az Házasulandóknak egybe adattatásoknak módja meg iratik, azokhoz illendő hasznos tanúságokkal egyetemben. Az Istennek dicsőségére és az együgyű Híveknek épülésükre. Kolozsvár, 1621. (újabb kiadásai: hely nélkül: 1622; Debrecen 1634; Várad 1653; Kolozsvár, 1733. 1749. és 1755).

A 2022-ben megkoszorúzott emlékmű a milotai templomkertben

Kortársaink általi ismeretét se hagyjuk említetlenül. Úrvacsorai rendjét – ágendája nyomán – a Tiszántúli Ref. Egyházkerület könyvtárosa, himnológusa, a lelkesként is tevékenykedő Fekete Csaba válogatta be az általa szerkesztett kötetbe: Pathai István Református szertartási könyvecskéje. Úrvacsorai Rend Milotai Nyilas István Ágendájából. Melius Juhász Péter szertartási intelmei. [Tiszántúli Ref. Egyházkerületi Gyűjtemények, Debrecen, 2020]

A magyar reformátusság második százada egyik hősének teológiai művei csak egy karnyújtásnyira (néhány kattintásnyira) vannak tőlünk. Még van szabadságunk ezek megismerésére, olvasására! A nemzet, s reformátusságunk ugyanis nem csak a ma élőkől áll, hanem közösségünknek részei az előttünk éltek is, s az utánunk jövők is. Református keresztyén ember számára nem csak szép, hanem hasznos foglalatosság megismerni eleink életét, egyházi viszonyait, a rájuk leselkedő veszélyeket és kísértéseket; amelyhez kiváló okulási olvasmány Milotai Nyilas István életműve. „Mert az Úr Vatsorája a Christusnak minden szenvedését és áldozatját szemünk eleiben adgya a kenyérnek tördeltetésében és a bornak öntetésében.”

Elődeink megbecsülésére éppen már egy, a múlt eltörlésének küszöbén álló államból érkezett, észak-amerikai konzervatív író, Rod Dreher tesz javaslatot: „Amikor keresztyénként nem veszünk tudomást arról, hogyan imádkoztak, éltek és imádták Istent hitben atyáink és anyáink, akkor saját gyökereink életadó erejét tagadjuk meg, egyúttal elvágjuk magunkat azok bölcsességétől, akiknek elméje megújult.” (Szent Benedek válaszáján, 2021)

Dr. Kenyeres Tibor,
Kerekegyháza

Böjte Csaba látogatása gyülekezetünkben

A 2023. szeptember 1-jén, a Nagyvendéglő előtti téren megtartott szentmise után Böjte Csaba, ferencesrendi szerzetes meglátogatta szeretett templomunkat is.

Csaba testvér megnézte a Petrovics családhoz kötődő anyakönyvi és jegyzőkönyvi bejegyzéseket: Petőfi Sándor szüleinek, a Petrovicsék házassági kihirdetésének bejegyzését, valamint az öccsének, Petrovics Istvánnak a keresztelési feljegyzését is. József Attila édesanyjának, Pöcze Borbálának a születési bejegyzése is felkeltette Csaba testvér figyelmét, nagy érdeklődéssel olvasta a feljegyzett sorokat az imádott „Mama” születéséről.

A Pálincás lelkesházaspárral, valamint a gyülekezeti tagokkal való rövid beszélgetéssel zárult a látogatás.

Süveges-Holczmann Andrea presbiter

Fotó: Somogyi György

„A jótett, a szolgálat legyen a ruhánk, mindennapi viseletünk, és ne váljunk érte tapsvihart, üdvrivalgást.”

Böjte Csaba

Az alábbiakban Szász Károly egyik kiadatlan versét adjuk közre, melynek kéziratára néhány héttel ezelőtt bukkantak rá a Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola kéziratárában.

A verset Szolnoki Attiláné juttatta el hozzánk, hálás köszönetünk érte!

Szász Károly: Ének a Reformáció Ünnepeire

Úr Isten, ki kezdetben
E világnak akarád,
Hogy a világosság légyen
Sugározzék vissza rád.
Te küldéd az Isteni
Fiad ily fényt hinteni
E világi éjszakába,
Melynek Ő világossága.

S mikor tudománya lángját
Ostromolta vak homály,
Te gyújtottál újra fáklyát,
Hogy rá új fényt oszتانál,
Hogy Krisztusnak szent neve
Újra tisztán zengene,
Nékünk Lélek és igazság
A Menny útját megmutassák.

Fény, fiakat te támasztál,
Kik ellen a babona
S vakság harca mit se használ,
Gyenge minden ostroma,
Mert Szent Lélekkel tele.
Ők így küzdöttek vele,
Hogy az örök igaz ígét
Zászlóként előre vigyék!

(Kunszentmiklós, 1862. október 22.)

Böjte Csaba templomunkban

Idősek köszöntése gyülekezetünkben

2023. október 1-jén ünnepi istentisztelet keretében köszöntöttük a gyülekezet 65 év feletti tagjait. Az istentisztelet elején a keresztség sákramentumában részesült Győrfi Ádám, majd a 4. osztályos hittanos gyermekek és a fiatalok verses-zenés köszöntője következett. Az ünnepi istentisztelet után a gyülekezeti teremben folytatódott az együttlét, ahol a Dóry József Nótakör és Citerazenekar köszöntötte az ünnepeltek. Áldott, meleg hangulatú, testvéri együttlét volt, melyért egyedül Istené a dicsőség!

Pálinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

Idősek reggeli imája

Felébredtem, Uram, de ne haragudj, ha azzal kezdem, talán jobb lett volna, ha már Tenálad ébredek fel. Öt-hat évtizeddel ezelőtt nem gondoltam, hogy ilyen hosszú ideig fogok élni. Te tudod, Uram, hogy mi jár az öregséggel. Ha lehet, add meg nekem, amit kérek: Add, hogy amikor gyötörni kezd a fájdalom, vagy nem kapok elég levegőt, vagy zúg a fülem, akkor jusson eszembe, hogy sokáig voltam egészséges. Most ezt az időt akarom megköszönni, mert akkor nem jutott eszembe, hogy naponta hálát adjak érte.

Látod, Istenem, mennyi mindent szeretnék még tenni! De napról napra jobban fáj a tehetetlenségem. Kérlek, segíts, hogy ne csüggedjek el, legyen erőm újra kezdeni! Bárcsak tudnék másokon segíteni! De egyre inkább tapasztalom, hogy semmi hasznomat nem veszik. Segíts elviselni a kiszolgáltatottságomat!

Taníts arra, Uram, hogy tapintatos legyek, hogy elviseljem magányomat, hogy jól érezzem magam veled kettesben, csendben. Segíts, hogy ne legyek irigy öreg a fiatalokkal szemben. Azt is tudod, mennyire fáj, amikor a fiatalok nem érdeklődnek irántam, nincs idejük meghallgatni a problémáimat, és belém fojtják a szót. Add, hogy ne fájjon ez! Hadd tudjam szeretettel elviselni a környezetemet, hiszen engem is nehéz elviselni.

Istenem, mindent elfelejtek, de kérlek, ne okozz feledékenységgel senkinek kellemetlenséget. De főleg ne feledkezzem meg Terólad és a Te irgalmadról! Add, hogy ma is tehessek valami jót, legalább egy kedves szót, egy mosolyt mások felé, hiszen vannak még nálam is gyöngébbek. Segíts, hogy ne zúgolódjam, lázadozzam, inkább hálával teljék meg a szívem irántad és mindazok iránt, akikkel kapcsolatban vagyok.

A 4. osztályos hittanos gyermekek zenés-verses köszöntője

Ha pedig ez lenne életem utolsó napja, akkor alázatos szívvel a Te kezébe ajánlom lelkemet, mennyei Atyám! Ámen.

A magányt nem ismerem

(Németből fordította: Túrmezei Erzsébet)

**Magányos? Nem! Magányos nem vagyok.
Hisz soha nem vagyok magam.
Ha szól az Úr, s szavára hallgatok,
minden magánynak vége van.**

**Ha kis szobámban egyedül vagyok,
s figyelek csendesen,
bennem sok drága Ige felragyog,
s vigasztalást, új erőt ad nekem.**

**Hiszen annyi neheztem át
hosszú, fárasztó életutamon.
Miért vágnék arra, a világ mit ad,
ha hitem engem hazafelé von?!**

**Imára kulcsolom fáradt kezem,
- tudom, Uram többet most nem kíván -,
s életem új fényben szemlélhetem,
ámulhatok isteni uralmán.**

**Közelsége elűz minden magányt.
Szent üzenetein gondolkodom,
és hitem már a jövőbe lát.
Milyen öröm: vár örök otthonom!**

**Világ, nem nyitok már ajtót neked.
Csak Te légy velem, Uram, Mesterem!
Köszönöm áldott közelségedet!
Velem vagy! A magányt nem ismerem.**

Kiss Sándor (1941-2023)

Kiss Sándorra emlékezünk

„Mert én nemsokára feláldoztatom, és elérkezett az én elköltözésem ideje. Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végül eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,6-8)

Szomorú szívvel, de Isten akaratában megnyugvó lélekkel számolunk be arról, hogy szeptember 19-én vettünk végső búcsút Kiss Sándor 81 élet évét eltett testvérünktől, gyülekezetünk egykori gondnokától, presbiterünktől.

Kiss Sándor Szabadszálláson született 1941. szeptember 21-én Kiss András és Csapó Mária gyermekeként. Jó képességű gyermekként az általános iskolát kitűnő eredménnyel végezte. Osztályfőnöke – Cserjés Mihály tanár úr – még a szülőket is felkereste, hogy közösen vegyék rá a továbbtanulásra, de ő az asztalos szakmát választotta. A kunszentmiklósi ipari tanuló évek után a helyi KTSZ-hez került inasnak. Szakmáját szerette, megbízható és pontos volt.

Később a KTSZ asztalos részlegének vezetője lett, s annak megszűnéséig - 20 éven át - ott is maradt. Ma is vannak olyan családok Szabadszálláson, ahol ő végezte akár három nemzedéken keresztül is az asztalos munkákat.

Időközben a Honvédséghez került polgári alkalmazottként - második, s egyben utolsó munkahelyére - ahol nyugdíjazásáig dolgozott a szakmájában. 1970-ben nősült. Feleségével, Biksi Zsófiával sok örömet és sok nehézséget is megéltek együtt, de 53 éven keresztül kitartottak egymás mellett. Két gyermekük született: Erika és Annamária, akiket szeretetben, tisztességben felneveltek.

Felnőttként, egy csendeshét alkalmával döntött tudatosan az Úr Jézus mellett.

Presbiterként vállalt először egyházi tisztséget, majd a gyülekezet 1999-től két cikluson keresztül gondnokká választotta. Megtisztelőnek tartotta megbízatását. Legjobb tudása szerint támogatta lelkipásztorai szolgálatát presbitertársaival együtt.

Mindig erős volt hitében, és tudta, hogy ez az, ami többet jelent az életben, hiszen a hit életminőség. Olyan minőség, amely szent értéké teszi az életet, amit végig kell élni Isten akaratában, bízva az Ő döntéseiben. Attól érték a hívő élet, hogy megjelenik benne a kegyelem, azaz Isten Krisztusért bűneink ellenére is szeret minket. Ezt tanította meg Kiss Sándor az utódainak is.

Sajnos az év elején gyógyíthatatlan betegséget diagnosztizáltak nála. Betegségét türelmesen, fegyelmezetten hordozta. Életének 82. évében, szeptember 9-én családja körében, csöndes álomban tért haza Megváltó Urához.

Imádságban hordozzuk Kiss Sándor családját, és hisszük, hogy számára is igaz Pál apostol fogságban írt hitvallása:

„...végül eltételek nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró azon a napon; de nemcsak nekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim 4,8)

Pálincás Gyula lelkipásztor

Pecznyík Pál:

Isten üzen!

Ősbe fordult már a határ,
útra kelt a vándormadár.
Őszi napfény szőlőt érlel,
már gyengülő melegével.

Szelek hűvösebbé válnak,
jelzik: vége már a nyárnak.
Lombszönyegen jár a lábam,
természet nagy templomában.

Kevesebb a nyíló virág,
lombtalanná lesz a faág.
Vetkőzik az erdő fája,
földre hull, nyűtt lombruhája.

Évszakok jönnek, tűnnek el.
ám általuk, Isten üzen!
Életünk tavasszal indul,
szép nyár után, ősze fordul.

Mert itt, minden múltó, véges,
eltűnik mi szép, mi ékes.
Isten az Úr, ég s föld felett,
bölcsen, rég úgy rendelkezett,
új Ég, új Föld, álljon elő,
ott ne legyen nap, felkelő.

Övéi mind, halálon át,
érhetik el, a menny honát!
Honunk oly szép és végtelen,
elménk felfogni képtelen.

Amit Atyánk készít nekünk,
ha néki adjuk életünk.
Így válhat egy múltó élet
olyanná, mely nem ér véget!

Legyen áldott emlékezete közöttünk!

Szász Póla Ilonka lányával 1883-ban

Szász Károlyt, akkori kunszentmiklósi lelkipásztort hívta meg a megüresedett lelkészi állás betöltésére. Először 1863. március 3-án, majd április 26-án választották meg őt lelkipásztoruknak, az ünnepélyes beiktatása pedig június 21-én történt. Szász Károly maga jegyzi be ezeket a dátumokat 1863. június 24-én a gyülekezet keresztelési anyakönyvébe.

Szász Károly 2. feleségével, Bibó Antóniával – a halasi Bibó Károly kiskunkerületi kapitány leányával - érkezik Szabadszállásra, akivel kunszentmiklósi lelkészsege idején, 1858-ban kötött házasságot. A házasságukból 7 gyermek született, egy közülük csecsemőkorában meghalt. Két fiút: Bélát és Károlyt, illetve 4 leányt neveltek fel: Ilonát, Pólat, Margitot és Idát.

Szász Károly mindössze 6 évig, 1863-tól 1869-ig volt Szabadszállás lelkipásztora. Ez alatt az idő alatt két gyermekük született: 1863. október 15-én Póla, 1865. november 11-én Károly. Tudjuk, hogy ez a 6 év nagyon mozgalmas volt számára, hiszen 1865-ben országgyűlési képviselőnek választották, 1867-ben pedig báró Eötvös József vallás- és közoktatási miniszter hívta meg a minisztériumba, hogy részt vegyen az új törvényjavaslatok előkészítésében. Megsokasodott teendői miatt Szász Károly 1869-ben lemondott szabadszállási lelkipásztori állásáról, és a család Pestre költözött. Tudjuk, hogy ezután a pályája szépen ívelt felfelé, 1884-ben a Dunamelléki Egyházkerület püspökévé választották.

Szász Károly elköltözése után is mindig őszinte szeretettel ragaszkodott a szabadszállási gyülekezethez és a gyülekezet is őhozzá. Még 1868-ban nagy összegű alapítványt tett a helyi iskola javára. Ugyanebben az évben az édesanyja, Id. Szász Károlyné Münstermann Franciska gyönyörű kézzel készített csipketerítőt adományozott a gyülekezetnek. Ez a terítő minden konfirmáció alkalmával az úrasztalán van, hogy ezáltal is összekössük a múltat a jelennek. Az ünnepségen is ez a 155 éves terítő díszítette az úrasztalát.

Nem szakadt meg teljesen a kapcsolat Szász Károly és a gyülekezet között. 1892-ben püspöki vizitáció során eljutott Szabadszállásra is, majd utána egy nagy méretű dedikált fényképét küldte el a gyülekezetnek meleg sorok kíséretében. Ezt a levelet ma is őrizzük, a kép pedig az ó parókia falán függ. Felesége 1900-ban bekövetkezett halálakor a gyülekezet részvétnyilvánítást küldött, melyre egy szép köszönő levél érkezett Szász Károlytól. Ez a levélváltás is jelzi a közte és a gyülekezet között lévő kölcsönös ragaszkodást.

Szász Póla 1863. október 15-én, tehát éppen 160 évvel ezelőtt látta meg a napvilágot itt, Szabadszálláson. Néhány hét múlva, november 7-én keresztelte meg a templomban az édesapja. Az anyakönyvi bejegyzés tanúsága szerint Szász Póli – szándékosan emlitem így, mert édesapja ezt a névváltozatot írta az anyakönyvbe - keresztszülei tekintetes Szeless László földbirtokos úr és özvegy tekintetes Nagy Károlyné Varga Zsuzsánna voltak.

Szász Póla 6 éves kislány korában költözött el családjával együtt Szabadszállásról. De életének első hat évében a szabadszállási paplak, a mai ó parókia jelentette számára az otthont. És bár az ő megélt 84 évéhez viszonyítva kevésnek tűnhet az a 6 év, amit itt töltött, de én biztos vagyok benne, hogy őrzött emlékeket Szabadszállásról.

Tudjuk, hogy a Szász családban nagy hangsúlyt fektettek a gyermekek taníttatására, nevelésére. Károly testvére szerint a Szász-gyermekek között Póla volt a legeszesebb. Ő úgy tartotta, hogy ha Póla férfinak születik és papi pályára lép, bizonyára híres püspök vált volna belőle, mert olyan áhítattal tudta magyarázni a Bibliát.

Szász Póla 1879 márciusában ismerkedett meg a kávai születésű Vargha Gyulával, aki abban az időben a statisztikai hivatalban volt fogalmazó gyakornok. Póla azt írja a visszaemlékezéseiben, hogy „szerelmünk csaknem Rómeó és Júliához hasonló hirtelenséggel támadt és megismerkedésünk első órájától szerettük egymást...teljes bizonyossággal hiszem, hogy Isten fűzte össze szíveinket”.

Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...

Hány generáció énekelte már ezt a régi hallelujás éneket, és merített belőle erőt, reménységet a nehéz időkben, próbák között! Hányszor megtapasztaljuk mi magunk is az ének igazságát a mindennapok során. Ez a régi lelki ének méltán került be új énekeskönyvünkbe, mert az üzenete örök, és ma is eljut mindazokhoz, akik nyitott szívvel éneklék sorait.

Az Úr csodásan működik a szabadszállási gyülekezetben is, így 2023. október 15-én ünnepi istentiszteleten adhattunk hálát a 166 éves Mooser orgonánk és a lelkészi hivatal részleges felújításáért, valamint a temetőnkben lévő kerti díszkútak megújulásáért. Isten ígését Nt. Móricz Attila nemesgörzsönyi lelkipásztor hirdette, a felújításokról pedig Holczmann Mihály főgondnok úr számolt be. Orgonánk méltóságteljes hangjában Ferenczy Csaba orgonajátéka által gyönyörködhattunk.

Ezen a napon megemlékeztünk arról is, akinek köszönhetjük 770. dicséretünk magyar nyelvre való átültetését. Vargha Gyuláné Szász Póla ugyanis a 160 évvel ezelőtt a szabadszállási paplakban, a mai ó parókiaán látta meg a napvilágot 1863. október 15-én Szász Károly akkori szabadszállási lelkipásztor, később dunamelléki püspök, és Bibó Antónia gyermekeként.

1863 telén nagy veszteség érte a szabadszállási reformátusokat. 1863. február 15-én ugyanis meghalt Nagy Sámuel főesperes, aki csaknem 50 éven át volt Szabadszállás lelkipásztora. A gyülekezet lelkész nélkül maradt, és a presbitérium

Vargha Gyula és Szász Póla 1920-ban

Vargha Gyula ekkor 25, míg Szász Póla csak 15 éves volt. Valószínűleg ez is volt az oka annak, hogy a kapcsolatot a Szász-házaspár először nem támogatta, noha a két családot közelítette egymáshoz az irodalom iránti közös érdeklődés. A szülők igyekeztek késleltetni a házasságot.

1881. október 15-én, Póla 18. születésnapján volt az eljegyzés, majd 1882. január 16-án tartották meg az esküvőt. Szász Károly testvére, Szász Domokos erdélyi püspök, Póla nagybátyja adta őket össze. A házaspár nagy szeretetben élt és nevelte gyermekeit: Zoltánt, Gyulát, Ilonát, Tamást és Erzsébetet, akiknek gondos nevelést és magas szintű iskoláztatást nyújtottak.

1897-ben birtokot vásároltak a Pest megyei Löbön, ahol gabonát és szőlőt termesztettek, és volt egy tehenészetük is. Idősebb korukban idejük jó részét kitöltötte a gazdálkodás és az egyre sokasodó unokahad. Mindketten aktív szellemi életet éltek: Póla a református egyházban, míg férje az irodalomban.

A Vargha család 1907-ben

A 19. század elejének egyháztörténetét ismerve tudjuk azt, hogy a német és angolszász területek protestáns egyházai felismerték, hogy a külmiszió mellett nagyon nagy szükség van a belmisszióra az egyre súlyosbodó szociális problémák (így a szegénység, a nyomor, az iskolázatlanság, a bűnözés) ellensúlyozására. Ezek enyhítésére a belmisszió képviselői szeretetintézményeket, árvaházakat, diakonissza intézeteket, kórházakat alapítottak, és evangelizációkat, vasárnapi iskolákat, vallásos esteket, bibliaórákat, előadásokat tartottak énekléssel, imádsággal. Szász Póla először a Lórántffy Zsuzsanna Egyletbe lépett be, az egyesület lapját, az Olajágot is ő szerkesztette.

1903-ban Szabó Aladárral az élen kiváltak az egyletből, és megalapították a Bethánia Egyletet. Szász Póla is az alapítók között volt. Az egylet Mustármag c. lapját ő szerkesztette. Szász Póla megtért keresztyén ember volt, az egész kegyességét ez határozta meg. Hitre jutása után arra törekedett, hogy az egész családját megnyerje az Úrnak. A költészet felé is megtérése után fordult. 1914-ben jelent meg a Dicsőség Istennek c. verseskötete.

Férjét, Vargha Gyulát, 1929-ben vesztette el. Miután megváltak a löbi birtoktól, ő többnyire gyermekeinél tartózkodott. Szász Póla élete utolsó néhány évét Sopronban töltötte Ilona lányánál. Ekkor már sokat betegeskedett, irodalmi tevékenységet már nem nagyon folytatott. Ameddig bírt, a családtagjaival való levelezést nem hagyta abban. Ő így vall erről az időszakról: „*Testi munkára nem vagyok alkalmas, de szellemileg Isten kegyelméből még tudok foglalkozni. Olvasok, gondolkodom, beszélgetek, imádkozom, kell-e ennél több?*”

Sopronban halt meg 1947. szeptember 18-án, életének 84. évében. Az ottani evangélikus temetőben helyezték örök nyugalomra szeptember 20-án. Néhány évvel ezelőtt a földi maradványait férje mellé temették el a Kerepesi temetőben, így azóta egymás mellett nyugszanak.

Sok mindent el lehetne még mondani Szász Póláról, arról a szellemi hagyatékról, amit ő kapott a felmenőitől, illetve arról az örökségről, amit Vargha Gyulával együtt átadtak az utódaiknak. De talán a legfontosabb, hogy mit jelent nekünk ma Vargha Gyuláné Szász Póla öröksége? Mi az, amit nekünk adott, amit őrzünk, ami a közös kincsünk az ő áldásos életéből és szolgálatából?

Szász Póla egész életében sokrétű egyházi és irodalmi szolgálatot végzett. A magyar református közélet és vallásos irodalom egyik vezető egyénisége volt. Vallásos versek és énekek fordítójaként rengeteget köszönhetünk neki. Angolból és németből fordított vallásos énekei többek között a Hozsánna és a Hallelujah című énekgyűjteményekben jelentek meg a múlt század elején.

Szász Póla elsősorban az énekköltészei által van jelen a XXI. század református egyházában, hiszen az ő fordításában éneklők reformátusok generációi évtizedek óta, és így énekeljük mi is magyar nyelven Szász Pólának köszönhetően többek között a *Vezess, Jézusunk...., Az Isten bárányára...., Ébredj, bizonyágtévő lélek...., a Testvérek, menjünk bátran...* kezdetű jól ismert énekeskönyvi énekeinket, vagy például a hallelujás énekek közül a *Hű Jézusom kezébe...., vagy Az Úr csodásan működik...* kezdetű éneket.

Az ünnepi istentiszteleten csak olyan dicséretet csendültek fel, amiket ő fordított. A gyermekek által is az ő versei hangzottak el. Amikor a Szász Póla lelkében megszületett szavakkal imádkozunk az énekköltészei által, és amikor a verseit hallgatjuk, akkor ő is itt van ma velünk. Méltó és illő, hogy mi, Szabadszálláson, Szász Póla szülővárosában, édesapjának egykori szolgálati helyén ápoljuk és őrizzük az ő emlékezetét és vigyük tovább azt a hitvalló református örökséget, amit énekköltészei és versei által ránk hagyományozott.

Emlékét megőrizve, örökségét és hitvalló református szellemiségét ápolva 2022. május 15-től gyülekezetünk 2021. október 6-án alakult énekkara hivatalosan is a Szász Póla Református Énekkar nevet viseli. Elhatároztuk, hogy szülőházának falát emléktáblával jelöljük meg, hogy emlékét ezáltal is hirdessük az utókornak. Ravasz László püspök 1939-ben avatta fel azt az emléktáblát, amely Szász Károly 6 évi szabadszállási lelkészségének állít emléket. Ennek a táblának a szomszédságába került fel a Vargha Gyuláné Szász Póla emlékét hirdető gránittábla, amit születésének 160. évfordulóján avattunk fel.

Erről a helyről is illesse köszönet Müller Zoltánt és a Müller Gránit Kft. munkatársait, hogy a táblát elkészítették a nagy Isten dicsőségére. Hálásan köszönöm Nt. Dr. Dobos Ágostonné Erős Dórának, hogy a család tulajdonában lévő emlékeket, fényképeket, kéziratokat és tárgyi emlékeket örömmel a rendelkezésünkre bocsátotta, hogy ezek által is jobban megismerhessük Szász Pólát.

Legyen útravaló egyik versének záró sora mindannyiunk számára: „*Légyen telve Jézussal szíved, lelked, éneked, Őhözza vezess daloddal fáradt, árva lelkeket.*” (Vargha Gyuláné: Énekes Sári) Adj a mindenható Isten, hogy ez így legyen!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Bors László orgonaépítő mester munka közben

elcsomagolva – kiszállították Erdélybe az orgonaépítő szakműhelyébe. Majd a szükséges felújítások elvégzése után júliusban a visszaszállítást követően az orgona összeszerelésére került sor. Ennek részeként beépítésre került egy új szélmotor is, mert a régi már olyan hangos volt, hogy zavarta az istentiszteletet. Időközben a Presbitérium arról is döntött, hogy ha már szét van szedve az orgona, akkor kerüljön sor az orgonaszekrény és a díszítő elemek újrafestésére is. Ez meg is történt, majd ennek utána már az orgona behangolása folyt. Július végére teljesen befejeződött az orgona felújítása. A közelmúltban történtek még finomhangolások Bors László által, Ferenczy Csaba közreműködésével. Ezen a hálaadó istentiszteleten immáron szép hangzással és külső pompával ékesítheti templomunkat a felújított orgona.

Az orgona felújítására hárommillió forintot nyertünk a Magyar Kormánytól a Bethlen Gábor Alapkezelő pályázatán keresztül. Ez az összeg azonban csak a költségek felét fedezte, így a gyülekezetben céladomány-gyűjtést szerveztünk. Ezen kívül volt egy jótékonyági koncertünk is az orgona javára. Mindez együttesen lehetővé tette, hogy az orgonánk felújítási költségét maradéktalanul ki tudta fizetni az egyházközség. Hálásan köszönjük minden adományozónak a támogatását! Az orgonafelújítás teljes költsége: 5.651.000 Ft volt.

A másik fejlesztés, amelyért hálát adunk Istennek, a lelkészi hivatal felújítása és a gyülekezeti ház fűtőkorszerűsítése.

Ennek során a lelkészi hivatalban a következő felújítás volt: álmennyezet készítés és szigetelés – így a fűtött légköbméter 25%-al csökkentésre került, továbbá egyrétegű fal- és mennyezetfestés, 1 db 3,5 kW-os hűtő-fűtő klíma beszerelése a gázfűtés mérséklése érdekében, valamint a villamos vezetékhálózat cseréjére és új energiatakarékos fényforrások felszerelésére került sor.

A gyülekezeti házban megtörtént 7 db ablak felújítása – új külső ablakszárnyak készítése, festése 2 rétegű thermo üveggel szerelve, 1 db 5,2 kW-os hűtő-fűtő klíma beszerelése, szintén a gázfűtés mérséklésére - villamos árammal történő fűtés kiegészítésre.

Főgondnok beszámoló a gyülekezetben végbement fejlesztésekről a 2023. október 15-i hálaadó istentiszteleten

Kedves ünneplő gyülekezet! Kedves vendégek! Kedves testvérek!

A Presbitérium nevében is nagy szeretettel köszöntök mindenkit a 105. zsoltár soraival: *Adjatok hálát az Istennek, imádkozzatok szent nevének...*

Gyülekezetünknek van miért hálát adni, mert több felújítást is meg tudtunk valósítani ebben az évben.

Elsőként említem az orgonánk felújítását. Templomunk orgonáját 1857-ben a híres salzburgi orgonaépítő mester, Mooser Lajos készítette. Az orgonaépítés költségeit akkor Marton József és felesége, Varga Erzsébet finanszírozta. A hangszert a múlt század elején az Angster Orgona- és Harmóniumgyár munkatársai átépítették. Azóta a 166 éves orgona máig használatban van. Időközben történtek kisebb javítások, de mára már szükségessé vált egy jelentősebb felújítás.

Az orgona felújításával a Presbitérium az erdélyi Bors László újtusnádi orgonaépítő mestert bízta meg. A felújítás április hónapban kezdődött. Első lépésként az orgonasípok és egyéb mechanikai elemek kiszerelése után, - azokat gondosan

Helyükre kerültek a díszutak a temetőben

Szépül a lelkési hivatal

volt, amely az egyházközség önrésze volt. A 8 db betonlap és a szerelési aknák elkészítésének munkadíját, a díszkutak leszállítását Budapestről, valamint az öntözőkanna tartókat 200.000 Ft értékben Müller Zoltán temetőgondnok ajánlotta fel. Így a 8 db díszkút megépítésének teljes költsége 794.000 Ft volt. Hálásan köszönjük mindenkinek a felajánlásokat!

Összegezve a három fejlesztés költségeit: az orgonafelújítás, a gyülekezeti ház és a lelkési hivatal felújítása, valamint a temetői díszkutak költsége összesen 9.475.000 Ft volt, azaz ennyivel gyarapodott az egyházközség vagyona, állagmegóvása 2023-ban.

Most ezen az ünnepi alkalmon adunk hálát Istennek, hogy megadta a fenti felújítások anyagi szükségleteit. Köszönjük a gyülekezeti tagoknak az adományait, a felajánlóknak a költségtámogatását, a lelkipásztorainknak a fejlesztések vezetését, követését a Presbitériumnak a döntéseit, és mindenkinek, aki bármilyen módon segítette és imádságban hordozta a felújítási munkákat.

Zajlanak a villanszerelési munkák

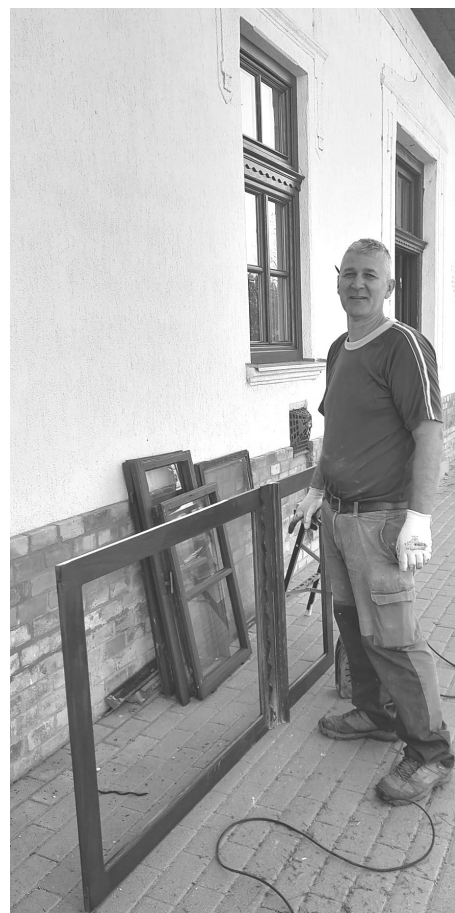
Végül, de nem utolsó sorban köszönjük a szakemberek lelkiismeretes munkáját: Bors Lászlónak és munkatársainak az orgonafelújítást, Szabó Balázs szobafestőnek a hivatali iroda szigetelését, festését, Kusztos Lajosnak az ablakok elkészítését és beszerelését, Szűcs Attilának a villanszerelési munkákat és Illés Lászlónak a temetői kutak vízvezetékszerelési munkáját!

S.D.G. Egyedül Istené a dicsőség! Miénk volt az igyekezet, a hálaadás és a gyarapodás öröme!

Holczmann Mihály főgondnok

A lelkési hivatal és a gyülekezeti ház felújítása és fűtőkorszerűsítése 3.030.000 Ft.-ba került, mely költséget a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye 1.500.000 Ft építési támogatással segítette. Köszönjük szépen! Köszönjük a gyülekezeti tagjaink adományát, amely a felújítási költséget több mint felével egészítette ki.

A harmadik fejlesztés, amelyért hálát adunk Istennek, 8 db díszkút építése a temetőben. A régi, kevésbé esztétikus és rossz állapotban lévő kerti csapok lecserélésre kerültek díszkutakra. Ennek költségét a gyülekezet részben önerőből és másrészt felajánlásokból finanszírozta a következő szerint: A 8 db Panama díszkő kutat a temetőt üzemeltető Hírös Temetkezési Kft., Varga József ajánlotta fel: 304.000 Ft értékben. A 8 db betonlap és a betonszegélyek, vízvezetékszerelési kellékek anyagköltsége és a vízvezetékszerelő munkadíja együttesen 290.000 Ft

Megújulnak a nyílászárók

**„Mindenkor örüljetek, szüntelenül imádkozzatok, mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.”
(1Thessz 5,17-18)**

**Szabadszállási fiatalok a debreceni
Nagytemplom lépcsőjén**

Épületek sokasága üzen a múltból a jelen emberének.

Bejártuk a Nagytemplom minden zegét-zugát a padlástértől a tornyokig, majd a Debreceni Református Kollégium Múzeumát tekintettük meg. A Nagytemplom és a Kollégium közötti Emlékkertben Bocskai István szobra és a gályaranok emlékműve mellett megálltunk a reformáció debreceneni emlékműve mellett, melyet a reformáció 500. évfordulóján avattak fel. Ebben felfedezhettük református jelképeinket: a Kálvin-csillagot, a fönixmadarat, a Jézus Krisztusra mutató Isten Bárányát. Az emlékmű részeként láthattuk az úrasztalát, rajta a kehellyel és a híres debreceni oszlopos bortartó kannával, a kenyérosztó tálcával. Az úrasztalán lévő nyitott Biblia emlékeztetett mindannyiunkat Isten

Igéjének fontosságára.

Jártunk a
Nagykönyvtárban, az
Oratóriumban, és közben
magunkba szívtuk az ősi
falak árasztotta, számunkra
oly kedves, évszázados lelki-
szellemi örökséget.

A virágkarneválra
készülő cívisváros után a
Hortobágy szépségében
gyönyörködtünk.

Meglátogattuk a Madárkórházat, megismerkedve az ott gyógyuló
madarak és lelkes gyógyítók mindennapjaival.

Bízom benne, hogy az együtt töltött, áldásokban gazdag nap után
fiataljaink lelkileg-szellemileg feltöltekezve térhettek haza.

Pállinkásné Balogi Beáta lelkipásztor

„Debrecenbe kéne menni...”

2023. augusztus 18-án a kálvinista Rómába látogattunk fiataljainkkal. A „Kálvinista Róma” címet többek között azzal érdemelhette ki Debrecen városa, hogy vallási életet a XVI. századtól olyannyira a kálvini reformáció határozta meg, hogy 1552-ben a város vezetése megtiltotta a katolikusok letelepedését, és a katolikus templomokat a reformátusok foglalták el.

Debrecen története több mint négy és fél évszázadon át összefonódott a reformációval, számos

olyan emléket őriz magában, melyek történelmi jelentőségéről árulkodnak.

Luther Márton: Dal a Bibliáról

*Hol nincs a polcon Biblia,
üres, kietlen ott a ház;
könnyen bejut Sátán oda,
s az Úr Isten ott nem tanyáz.*

*Azért hát ember, bárki légy,
egy-két filléred kerül:
egy Bibliát sietve végy
az ördög ellen fegyverül.*

*Nyisd azt föl minden reggel,
csüggj hittet mindenik szaván,
merülj belé figyelmesen,
olvasd, kutasd nap-éjszakán.*

*E könyv erőt ad és vigaszt,
s ne bánd, ha int, ha néha bánt,
pajzs gyanánt használjad azt
örömben, búban egyaránt.*

*Szeresd e könyvet, s úgy tekintsd
mint földi élted támaszát,
amely ha sírodig kísért,
számodra nyit új, jobb hazát.*

A reformáció debrecen emlékműve előtt

A Hortobágy
látnivalói,
a
madárkórház
és a híres
kilenclyukú
híd sem
maradhatott
ki a nap
során.

Ady Endre: Őrizem a szemed

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Világok pusztulásán
Ősi vad, kit rettenet
Űz, érkeztem meg hozzád
S várok riadtan veled.

Már vénülő kezemmel
Fogom meg a kezedet,
Már vénülő szememmel
Őrizem a szemedet.

Nem tudom, miért, meddig
Maradok meg még neked,
De a kezedet fogom
S őrizem a szemedet.

A kerek évfordulót ünneplő házaspárok csoportképe

Házaspárok köszöntése

Augusztus utolsó vasárnapján ünnepi istentisztelet keretében köszöntöttük a kerek házassági évfordulót ünneplőket. Idén 18 házaspár fogadta el a meghívásunkat, és jött el a templomba, hogy a házasságkötésük megáldása óta eltelt 25, 30, 35, 40, 45, 50 vagy 55 év elteltével újra Isten áldását kérjék a közös életükre.

Az istentiszteleten a keresztség sákramentumában részesült Kovács Gréta. Pálincás Gyula nagytiszteletű úr igehirdetése után egy-egy igével kértünk áldást az ünnepeltekre.

Pálincás Emma köszöntő szavala után Holczmann Mihály főgondnok úr szólt a házaspárokhöz. Az ünnepeltek gyermekeinek nevében Ferenczy Csaba egy orgonadarabbal köszöntötte a házaspárokat. Isten áldása kísérje a házaspárok életét! Adja Isten, hogy még sok ilyen áldott alkalomban lehessen részünk!

Pálincásné Balogi Beáta lelkipásztor

„Minden
dolgokat
szeretettel
menjen
végbe!”

(1Kor 16,14)

„Légy hű mindhalálig és neked adom az élet koronáját” (Jel 2,10)

**Szabadszállási koszorú a Teleki-kastély kertjében
Koltón, Petőfi Sándor és Szendrey Júlia szobránál**

Misztótfalusi Kis Miklós emlékét őrző múzeum szülőfalujában, Misztótfaluban, ahol megcsodálhattuk az általa 1686-ban, Amszterdamban kiadott Bibliát is. Az általa készített Janson betűtípus ma is használatos. Tervezett héber, görög, és örmény betűket, és ő elkészítette az első grúz nyomtatott ábécét. Az igen tartalmas nap végén este érkezünk meg Koltóra, a kellemes, igényes kialakítású Erika Panzióba, ahol finom vacsora és vendégszerető házaspár várt bennünket, fáradt vándorokat.

Kirándulásunk második reggelén, szeptember 15-én, borongós napra virradtunk. Esőben keltünk útra Nagybánya felé, hogy bejárhassuk annak nevezetes helyeit. A neves nagybányai festőiskola emlékére emelt szoborcsoport előtt készítettük el a szokásos csoportképünket, majd felkerestük többek között az egykori Fekete Sas szálló épületét, melyben Petőfi Sándor és Szendrey Júlia házasságuk első éjszakáját töltötte.

A Gutin nagyon szép szerpentinek erdei útján átkelve érkezünk Máramaroszigetre, ahol először Prielle Kornéliáról emlékeztünk meg. A Református Lelkeszi Hivatalban kialakított gyűjteményben a művésznőről készült portrét és az ő relikviáit tekintettük meg. A templomban emlékeztünk meg az 1849 májusában Galiciából hazaszökött Lenkey-huszárokról, akik itt jelentkeztek a szabadságharc szolgálatára. Parancsnokuk Lenkey János kapitány (később vezérőrnagy), aradi vértanú volt. Itt elhangzott Petőfi Sándor: Lenkey százada című verse is.

A máramaroszigeti börtönmúzeum állított emléket az utókornak a múlt századi kommunista diktatúra kegyetlenségéről, bemutatva annak fájdalmas embertelenségét. A cellák között átérezhettünk az igazságtalanul fogvatartottak szenvedését az embertelen körülmények között.

A nap végén Szaploncán az Unesco védelme alatt álló vidám temetőt látogattuk meg. A temetőben közel 800 jellegzetes kék színben pompázó fejfa van, melyeken vidám rigmusban a naiv költészet nyelvén búcsúztatják el az elhunytat.

„Petőfi nyomában” gyülekezeti kirándulás a Partiumban

Gyülekezetünk lelkeszei a 200 éve született Petőfire, a lánglelkű költőnkre emlékező kirándulást szerveztek 2023. szeptember 14-17. között a történelmi Magyarország részét képező Partiumba, amely sok értékes emberrel áldotta meg hazánkat. A kirándulás négy napja bővelkedett látnivalókban, utunk során szellemiekben és lelkiekben egyaránt gazdagodhattunk.

Az időjárás is kellemes volt, az égiek is velünk voltak, mert kiváló kiránduló idővel ajándékoztak meg bennünket. A csütörtök hajnali indulást követően Nyírábránynál léptük át az országhatárt, majd megérkeztünk első állomásunkra, Érsemjénbe. A kis település igen nevezetes embereket adott az országnak. Itt született Kazinczy Ferenc, a magyar nyelvújítás vezéralakja. Munkásságának célját a stílusújítás a szavak egységes nyelvezetének megteremtése, azok egyszerűsítése, valamint új szavak létrehozása jelentette. Szobránál koszorút helyeztünk el. Bár nem itt született, (Széphalom) de itt áll fiának, Kazinczy Lajos honvéd ezredesnek, az Aradon kivégzett vértanúnak is a szobra. A jeles személyek közé tartozik még Fráter Lóránd, a nótaszerző kapitány is, akinek szintén állítottak itt szobrot. A település igen jeles szülőtte volt Csiha Kálmán református püspök, aki jeles egyházi gondolkodó volt.

Következő állomásunk a híres nyomdász, betűmetsző,

Petőfi Sándor: Szeptember végén

*Még nyílnak a völgyben a kerti virágok,
Még zöldel a nyárfa az ablak előtt,
De látod amottan a téli világot?
Már hó takarja el a bérce tetőt.
Még ifju szívemben a lángsugarú nyár
S még benne virít az egész kikelet,
De íme sötét hajam őszbe vegyül már,
A tél dere már megüté fejemet.*

*Elhull a virág, eliramlik az élet...
Űlj, hitvesem, ülj az ölembe ide!
Ki most fejedet kebelemre tevéd le,
Holnap nem omolsz-e sirom fölibe?
Oh mondd: ha előbb halok el, tetemimre
Könnyezve borítasz-e szemfődelet?
S rábírhatsz-e majdan egy ifju szerelme,
Hogy elhagyod érte az én nevemet?*

*Ha eldobod egykor az özvegyi fátyolt,
Fejfámra sötét lobogóul akaszd,
Én feljövök érte a síri világból
Az éj közepén, s oda leviszem azt,
Letörlni véle könnyüimet érte,
Ki könnyeden elfeledéd hivedet,
S e szív sebeit bekötözni, ki téged
Még akkor is, ott is, örökre szeret!*

Szödemeteren, Kölcsey Ferenc szülőfalujában

énekeltük azt. Itt is készült csoportkép.

Napunk végén a koltói Teleki-kastélyban jártunk, ahol a Petőfi és Júlia a mézesheteiket (41 nap) töltötték gróf Teleki Sándor kastélyában. A Kárpátok ölelésében álló kastély parkjában lévő gyönyörű és kifejező, Petőfi és Júlia szobornál elhangzott a Szeptember végén c. költemény, mely számunkra így, szeptemberben, annak születési helyén különösen is mély üzenetet hordozott.

Vacsora előtt még betértünk a koltói református templomba is, mely kedves emlékeket idézett sokak szívében. Az ezredfordulón ugyanis a szabadszállási református közösség millenniumi zászlót hozott ajándékba a koltói gyülekezetnek, mely ma is a templom ékessége.

Kirándulásunk utolsó napján szeptember 17-én vasárnap búcsút intettünk Koltónak, ahol négy napon át gondtalan, jó hangulatú közösségben, vidáman, a vendéglátók szeretetével, az általuk főzött finom ételek elfogyasztásával töltöttük el napjainkat. Még vetettünk egy utolsó pillantást a Petőfi által is látott és megénekelt „bérci tetőre”, majd hazafelé vettük az irányt.

Arany János szobránál, Nagyszalontán

Útközben először Székelyhídon álltunk meg, ahol Petőfi is megfordult 1843 őszén vándorszínészként. Betértünk a Gyermek Jézus Otthonba, ahol bepillanthattunk az ott nevelkedő gyermekek életébe. A gyermekekkel együtt átsétáltunk a Bőjte Csaba ferences rendi szerzetes által megálmodott Szerelemösvényhez, melynek kialakításában Szabadszállás Város Önkormányzata is részt vállalt.

Utunk utolsó állomása Nagyszalonta, Arany János szülővárosa volt. A Csonka-toronyban megnézhattuk az igényesen kialakított Arany Jánoshoz fűződő emlékmúzeumi tárlatot, majd tettünk egy sétát a városban. Megtekintettük Kossuth Lajosnak és a város neves szülöttéinek szobrát (pl. Zilahy Lajos író, Kulin György csillagász, Kiss István szobrász).

Nagy köszönet azért, hogy ezt a négy napot ezzel a közösséggel együtt tölthettük el. Hálás köszönet illeti Dr. Serdülné Benke Éva nyugalmazott paksi tanárnőt, aki utunk során kalauzolt bennünket, és tudása legjavát nyújtotta nekünk, azért, hogy még közelebb kerüljön hozzánk a 200 éve született nagy költőnk, Petőfi Sándor. Olyan ismereteket kaptunk tőle, amelyeket a tankönyvekből nem lehet megtanulni. Külön köszönet illeti Pálkás Katinkát is, aki utunk különböző állomásain szép szavalaival emelte a megemlékezések színvonalát.

Farkas Zoltán

Harmadik napunkon, 2023. szeptember 16-ának reggelén Szatmárnémeti felé vettük az irányt, ahol a szép gyülekezeti teremben szeretetteljes, testvéri fogadtatásban részesültünk.

A város szép és híres református templomában, a Lános templomban sok érdekességet hallottunk a város és a gyülekezet viszontagságos történetéről.

Szatmár megye legöregebb falujában, Erdődön, koszorút helyeztünk el annál az 1481-ben épült a Károlyi várnál, melynek kápolnájában Petőfi Sándor és Szendrey Júlia 1847. szeptember 8-án házasságot kötött. A vár ma műemlék Szatmár megyében.

Erdődöt elhagyva Ákos impozáns, téglapírtású monostorból lett templomában pihentünk meg, majd Szödemeterenre indultunk. Itt született meg 1790. augusztus 8-án Kölcsey Ferenc, a nemzeti imádságunk, a Himnusz költője. A Kölcsey Emlékház a magyar kormány és a Dunamelléki Református Egyházkerület támogatásával készült el a szülőház közelében. A költőre emlékezve, megkoszorúztuk egészalakos szobrát. Megható volt itt meghallgatni himnuszunk sorait, majd közösen el is

A táborozó gyermekek kézzelnyomatával díszített napvitorla a homokozó felett

ismereteit az illemszabályokról. Ebéd után útra keltünk. Meglátogattuk a római katolikus templomot, ahol Tamás Sándor plébános úr fogadott bennünket. Délután jó hangulatú táncházban volt részünk Hofmaiszer Anikó jóvoltából. Áldott napunk volt, melyért Istené a dicsőség!

A péntek esti vihar miatt romeltakarítással kezdtük a tábor 3. napját. A reggeli áhítat után a reggeli tornánk rendkívüli módon azzal telt, hogy a vihar által letépett gallyakat, törmelékeket összeszedtük a templomkertben és a parókia udvarán. Kézműveskedtünk, aztán a nap folyamán rengeteget játszottunk. Természetesen nem maradt el a számháború és a vízcisza sem. A nap koronája a sajtos-tejfölös lángos volt, melyet jóízűen majszoltak kicsik és nagyok egyaránt.

Napközi hittantáborunk minden évben a vasárnapi istentisztelettel zárul. Nem volt ez másként idén sem. Június 25-én megtöltötte a templomot a népes gyülekezet. A keresztség sákramentumában részesült Bécs Anett és Horváth-Nagy Lajos. Az igehirdetés után a gyermekek szolgálatát Kárász Vanda 6. osztályos tanuló orgonajátéka nyitotta meg, majd a gyermekek szolgáltak közöttünk versekkel, valamint a táborban tanult énekek közül néhány dal eléneklésével.

Hálásan köszönjük főgondnokunknak, presbitereinknek, önkéntes segítőinknek és fiataljainknak, hogy a 63 táborozó gyermek ellátásához szükséges hátrszágot biztosították.

Köszönjük a szülőknek és minden támogatóknak, hogy természetbeni felajánlásukkal hozzájárultak ahhoz, hogy a tábor ideje alatt a gyermekek semmiben ne szenvedjenek hiányt.

„De én bemehetek házádba, mert te nagyon szeretsz engem, és szent templomodban leborulok, mert tisztellek téged.” (Zsolt 5,8) - hangzott a tábor aranymondása. Adj a Isten, hogy ez a tábor is még közelebb vigye gyermekeinket a templomunkhoz, a gyülekezetünkhöz, a szerető Istenhez!

Pálkásné Balogi Beáta lelkipásztor

**Templomunk az Isten háza, az ajtaja nyitva, tárva.
Gyere te is, itt a helyed, az Úristen nagyon szeret.**

**Templomunk az Isten háza, az ajtaja nyitva, tárva.
Harang szava csendül vígan, bennünket hív:
bim-bam, bim-bam.**

**Templomunk az Isten háza, gyermekeit hívja, várja.
Öröm nekünk együtt lenni, imádkozni, énekelni.**

Vendégségben a római katolikus templomban

Táborozó csapatunk a Szelidi-tó partján

Református Egyházmegye legrégebbi református temploma. Elsétáltunk a római katolikus templomhoz, majd Schill Tamástól hallhattunk sok érdekességet Dunapataj és a Szelidi-tó történelméből.

A tábor második napjának reggelén korán keltünk, mert röviddel 7 óra után indulnunk kellett Bakodpusztára. Vadregényes pusztai tájon kerékpároztunk át a verőfényes reggeli napsütésben. Megérkezésünk után lovas kocsikkal jártuk be a pusztát, ahol legelésző szürkemarhák, rackák és mangalicák között szekerestünk. A tízórai után fergeteges lovasbemutatót vettünk részt. Ebéd után átadtuk magunkat a tó ölelésének, és egészen vacsoráig ringatott bennünket a kellemesen hűvös víz.

A családi táborunk 3. napjának jelentős részét Hartán töltöttük. A reggeli után kerékpárra pattantunk, és meg sem álltunk a gyönyörű hartai Duna-partig. A víz hőmérsékletének ellenőrzése után indultunk tovább, hogy elérjük úticélunkat.

A hartai református parókián Nt. Tarr Csaba lelkipásztor és családja, valamint Leitert András főgondnok fogadott bennünket. A templomban sokat énekeltünk és nagytiszteletű úr jóvoltából megismerkedhettünk Harta 300 éves történetével. Elsétáltunk az evangélikus templomba,

Pihenő a hartai Duna-parton

majd a tájházba, ahol szintén sok érdekes és fontos információval gazdagodhattunk. Finom ebédünk elfogyasztása után tértünk vissza a szálláshelyre. A délután további részében egészen vacsoráig átadtuk magunkat a hús haboknak.

Családi táborunk utolsó napján búcsút vettünk a Szelidi-tótól. Reggeli áhítatunk után visszatekintettünk a tábor legszebb pillanataira, és számba vettük, hogy mennyi mindenért lehetünk hálásak a mindenható Istennek. A délelőtti számháború színesítette. Ebéd után indultunk útnak Isten áldásával Szabadszállás felé.

Hálásan köszönjük a szülőknek és minden támogatóknak a természetbeni felajánlásokat. Köszönjük Sarkadi Józsefnek és a szülőknek a kerékpárok és a gyermekek szállításában nyújtott segítséget, valamint a velünk táborozó felnőttek minden segítségét! Adja a mindenható Isten, hogy még sok ilyen nagyszerű élményben lehessen részünk!

Pálinskáné Balogi Beáta lelkipásztor

Beszámoló a családi táborunkról

Családi táborunkat idén a Szelidi-tó partjára szerveztük. Június 28-án, szerdán, borongós időben keltünk útra. A Csepegi üdülőben lévő szálláshelyünk elfoglalása és a finom ebéd elfogyasztása után Dunapatajra kerekeztünk át, ahol Nt. Nagy Dávid helyi lelkipásztor fogadott bennünket. Megismerhettük általa

a református templom történetét, amely a Bács-Kiskunsági

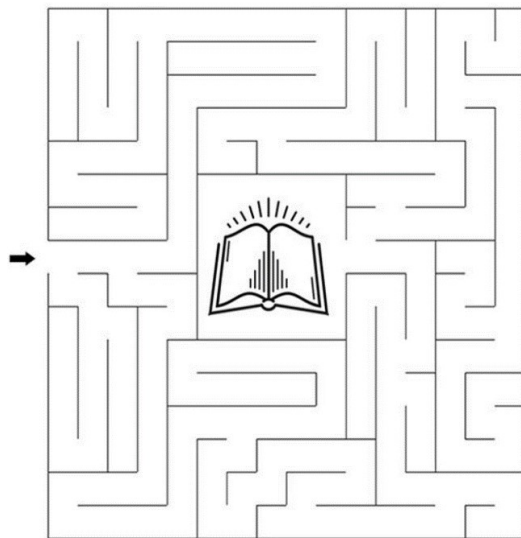
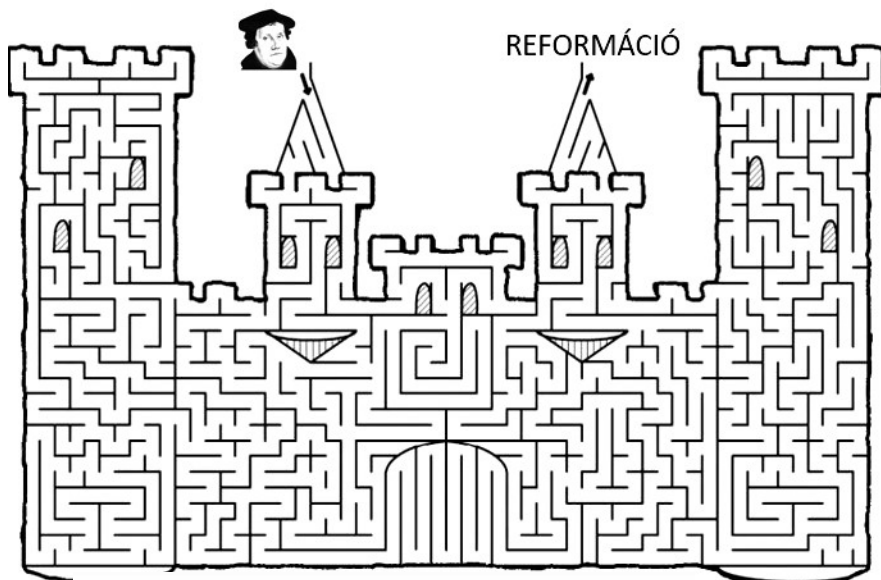
Gyermekoldal

1517. október 31. A reformáció napja – A lelki újjáépítés kezdete

„Református azt jelenti, hogy visszaalakított, megújított. Az egyház az idők folyamán letért a Szentírásban kijelölt útról, emberi tévelygések miatt megromlott, ezért szükség volt megújítására.” Heidelbergi Káté
A reformátorok szerint az egyháznak mindig meg kell újulnia. Ekkor tűzte ki Luther Márton 95 tételét a wittenbergi vártemplom ajtajára, amelyben az egyház Biblia szerinti megújulásáról ír.

Keresd a reformációhoz vezető helyes utat!

Ha jól figyelsz, itt is megtalálhatod a helyes utat Isten Szavához, a Szentíráshoz.

Ha összekötöd a megszámozott pontokat, akkor egy híres reformátor arcképét kapod meg. Felismered? (Vigyázz, mert három helyen is újra kezdődik a számozás!)

Muraközy Gyula: Kálvin

*Két arca van: az egyik rám mered,
Mint büszke kőszirt nyüzsgő völgy felett,
Lelkünkbe néző lelkiismeret.*

*Dacos kemény arc. Gránitból faragták.
Tekintete a végtelen szabadság.
Belécsonkulnak gyilkos, balga szabályák.*

*Századok fölött virraszt egyedül,
Magános, büszke csönd veszi körül,
Lelkén az óriások gondja ül.*

*A másik arca szenvedő, szelíd...
Hordozza titkon mások könnyeit,
S magányok mély völgyébe rejtezik.*

*Alázatos arc... Remegő gyerek...,
...Amazt mi látjuk, földi emberek,
Ezt csak az Úr, a csillagok felett.*

Az oldalt összeállította:
Szűcsné Kovács Zita
hitoktató

Anyakönyvi hírek

2023. május 18-tól lapzártánkig, október 22-ig:

A keresztség sákramentumában részesült:

Május 21-én **Gyovai Noel** – Gyovai Zsombor és Gyovainé Szolnoki Lilla gyermeke.

Május 28-án **Samu Nóra** – Samu Imre és Czégány Anett gyermeke.

Május 29-én **Cserna István Máté** – Cserna László és Zrínyi Anikó gyermeke.

Június 4-én **Gyémánt Emma Zsuzsanna** – Gyémánt Zsolt és Gyémántné Faragó Zsuzsanna gyermeke.

Június 25-én **Bécs Anett** – Bécs Tibor Richárd és Bécsné Petrovics Anita gyermeke;

Horváth-Nagy Lajos – Horváth-Nagy Lajos és Horváth-Nagy Andrea gyermeke.

Július 9-én **Schneider Milán** – Schneider Gábor és Schneiderné Konkoly Mónika gyermeke.

Július 23-án **Csabai Noel Dávid** és **Csabai Norina Odett** – Csabai István és Csabai Edina gyermekei.

Augusztus 13-án **Török Roxána** – Török István és Törökné Basky Nikolett gyermeke; **Simon Zara Lorina** – Simon Dániel és Tóth Anita gyermeke; **Fornosi Kendra Jamina** – Fornosi István és Tóth Tünde gyermeke.

Augusztus 27-én **Kovács Gréta** – Kovács Péter és Kovácsné Domokos Fanni gyermeke.

Szeptember 17-én **Szekeres Barnabás** – Szekeres Balázs és Szekeres-Pintér Anett gyermeke.

Szeptember 24-én **Keserű Milla** – Keserű Tamás és Keserűné Damásdi Mónika gyermeke;

Pottondi Zoé – Pottondi Nándor és Pottondiné Kanizsai Krisztina gyermeke.

Október 1-jén **Győrfi Ádám** – Győrfi Krisztián és Győrfiné Józsa Erzsébet gyermeke.

Október 8-án **Csösz Marcell** – Csösz Imre és Csösz-Felföldi Edina gyermeke;

Nagy Léna – Nagy Krisztián és Nagyné Szekeres Panna gyermeke;

Szakál Olivér – Szakál Dávid és Szakálné Tabajdi Anikó gyermeke.

Október 22-én **Sebestyén Ábel** – Sebestyén István és Sebestyén-Szivós Erika gyermeke.

**„De most így szól az ÚR, a te teremtd, Jákób, a te formálód, Izráel:
Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! (Ézs 43,1)**

Konfirmációi fogadalmat tett 2023. május 28-án:

Áipli Gréta, Arany László, Heimpold Nóra, Kárász András, Kiss Hanna, Kovács Vivien,
Lovász Réka Regina, Mezei Dávid Sándor, Ocskó Fanni Boglárka, Pálinkás Emma, Samu Nóra,
Sipos Anna, Sövény Sándor András, Szőke Petra, Szőke Zsófi, Verebélyi Csenge Katalin.

„Akiket pedig Isten lelke vezérel, azok Isten fiai.” (Róm 8,14)

Házasságára Isten áldását kérte:

2023. május 26-án **Bagdán Miklós** és **Sirán Zita**.

2023. június 10-én **Marics Kevin János** és **Borbély Anita** (Szigetszentmiklós).

2023. július 1-jén **Besei Péter Miklós** és **Mészáros Éva**.

2023. augusztus 11-én **Tóth Csaba** és **Dömök Anikó**.

2023. augusztus 13-án **Török István** és **Basky Nikolett**; **Fornosi István** és **Tóth Tünde**.

2023. augusztus 19-én **Pataki Péter Márk** és **Keserű Petra Dominika**.

2023. szeptember 23-án **Tóth Bence** és **Rakonczay Viktória**.

**„A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, írd fel a szíved
táblájára! Így találsz kedvességre és jóindulatra Istennél és embereknél.”
(Péld 3,3-4)**

Anyakönyvi hírek

2023. május 18-tól lapzártánkig, október 22-ig:

A boldog feltámadás reménysége alatt kísértük utolsó földi útjára:

Május 22-én **Bíró Imréné Tabajdi Zsuzsannát** (84).
 Május 25-én **Csaplár Károlyné Tóth Erzsébetet** (96).
 Június 1-jén **Tabajdi-Tóth Lajosné Kis Juditot** (84).
 Június 7-én **Sinkó Lászlóné Jáger Lídiát** (84).
 Június 19-én **Fábián József Lajosné Tankó Ilonát** (69).
 Augusztus 13-án **Varga Istvánt** (96).
 Szeptember 19-én **Kiss Sándort** (81).
 Szeptember 22-én **Elekes Sándort** (85).
 Szeptember 29-én **Kiss Sándort** (61).
 Október 14-én **Bajusz Sándorné Fábián Zsófiát** (74).
 Október 20-án **Nagy Istvánné Árva Katalint** (67).

*„Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.”
 (2Kor 5,1)*

Köszönet az adományokért

Az egyházközségünk számára befizetett adományokat, egyházfenntartói járulékokat szeretettel vesszük és hálás szívvel köszönjük.

Az éves egyházfenntartói járulék ajánlott minimális összege a Presbitérium döntése értelmében 2023-ban 6.000 Ft/fő/év, melyet befizethetnek személyesen a Lelkeszi Hivatalban, vagy átutalhatják a Szabadszállási Református Egyházközség OTP Banknál vezetett **11732356-20020062** számú bankszámlaszámára.

„...a jókedvű adakozót szereti az Isten.” (2Kor 9,7)

Rajzpályázat - „Teremtéstörténet”

A Szabadszállási Református Egyházközség egyéni rajzpályázatot hirdet óvodások, általános valamint középiskolás tanulók részére „Teremtéstörténet” címmel.

Jelenítsd meg Isten teremtett világának csodáit!

Az alkotások bármilyen szabadon választott rajz-, festő-, színező technikával készülhetnek, A/4-es méretben, rajzlapon kell azokat elkészíteni. Egy gyermek csak egy rajzzal nevezhet! Az elkészült alkotásokat a Református Lelkeszi Hivatalba (6080 Szabadszállás, Kálvin tér 13.) kérjük eljuttatni. A rajzok hátoldalán fel kell tüntetni a gyermek nevét, életkorát, osztályát, illetve azt, hogy milyen címet adna az alkotásának. A legszebb pályamunkák korcsoportonként értékelésre és kiállításra kerülnek.

Négy kategóriában lehet a pályázatra nevezni:

- I. óvodások,
- II. általános iskola alsó tagozata,
- III. általános iskola felső tagozata,
- IV. középiskolások.

Beküldési határidő: 2023. november 20.

Eredményhirdetés: 2023. december 3-án,

advent I. vasárnapján, a 9.30-kor kezdődő istentiszteleten.

Üzenet

A Szabadszállási Református Egyházközség közös kiadványa belső használatra

Felelős szerkesztő:

**Pállinkásné Balogi Beáta,
Pállinkás Gyula.**

6080 Szabadszállás,
Kálvin tér 13.
Tel.: 06-30/010-8213

E-mail:

szabadszallas@reformatus.hu

Weboldal:

www.szabadszallasireformatus.hu

A Szabadszállási Református Egyházközség bankszámlaszáma: 11732356-20020062

Munkatársunk volt:

**Farkas Katalin,
Farkas Zoltán,
Holczmann Mihály,
Dr. Kenyeres Tibor
(Kerekegyháza),
Süveges-Holczmann Andrea,
Szolnoki Attiláné,
Szűcsné Kovács Zita.**

A kiadvány ingyenes, kiadásának költségeire adományokat elfogadunk.

A szám megjelenésének sokszorosítási költségeit 11 testvérünk támogatta név nélkül összesen 54.000 Forinttal Isten dicsőségére.

Az adományokat Isten áldásának kérésével köszönjük!

Megjelenik 500 példányban. Sokszorosítva a Mátyus Bt. dabasi nyomdaüzemében.

A következő szám várható megjelenési ideje:

2023 karácsonya.

Áldás, békesség!